

РОЛЬ ПОРУШЕНЬ ЛІПІДНОГО ОБМІНУ ТА ЕНДОТЕЛІАЛЬНОЇ ДИСФУНКЦІЇ У РОЗВИТКУ ФІБРОМІОМИ МАТКИ ПРИ ОЖИРІННІ

Ю.С. Паращук, І.А. Гузь (Харків)

Серед найбільш поширених захворювань жіночих статевих органів фіброміома матки відзначається в середньому у 10-15 % жінок і має тенденцію до зростання після 40 років. Із супутніх захворювань її найбільш часто супроводжують ожиріння та неврози, які досягають до 84 %.

Проведено дослідження стану ліпідного обміну, гемодинамічних порушень у 28 хворих, які підлягали хірургічному лікуванню з приводу фіброміоми матки, в стані "прихованої анемії", яка у 57,2 % була хворих несприятливим фоном при виконанні хірургічного втручання.

Згідно даних гістологічного дослідження зіскоблювань ендометрію у значної кількості хворих – 65 % виявлено підслизисте розташування вузлів, гіперпластичні процеси, чим в значній мірі можна пояснити наявність численних кровотеч. Враховуючи, що вузли фіброміоми матки формуються з "зони росту" в якій виявляється "тонкостінні судини", в яких помітна тільки ендотеліальна вистилка ми почали дослідження визначення ендотеліну в тканині ендометрію у жінок з фіброміомою матки на фоні ожиріння при якому відмічалось зростання ступеню гемодинамічних порушень.

Аналіз рівня ендотеліну-1 дозволив визначити зв'язок рівня холестерину в сироватці крові з порушеннями ендотеліальної функції у різних груп хворих на ожиріння за віком, що припускає можливість проведення додаткової діагностики при амбулаторному (диспансерному) спостереженню за цією групою хворих.

ФУНКЦІОНАЛЬНИЙ СТАН ПЕЧІНКИ У ЖІНОК ІЗ СИНДРОМОМ ПОЛКІСТОЗНИХ ЯЄЧНИКІВ В ЗАЛЕЖНОСТІ ВІД ТРИВАЛОСТІ ЗАХВОРЮВАННЯ

М.М. Шишлаков (Харків)

Незважаючи на численні клінічні та експериментальні дослідження, механізм патогенезу синдрому полікістозних яєчників (СПКЯ) до кінця не вивчений. За останні роки з'явилися дані про метаболічні порушення у жінок із СПКЯ.

Метою роботи було вивчення впливу тривалості перебігу СПКЯ на функціональний стан гепатобіліарної системи.

Обстежено 140 пацієток віком від 18 до 34 років із верифікованим діагнозом "СПКЯ". Тривалість захворювання (за даними анамнезу) у I-й клінічній групі пацієток із СПКЯ (73) склала в середньому $5,3 \pm 0,03$, а в II-й (67) – $16,2 \pm 0,08$ років. У всіх жінок при обстеженні була відсутня тяжка екст-